

MUŽSKÝ

šovinismus
pro pokročilé

*4. rozšířené vydání doplněné poznámkami
Radima Uzla a psychologa*

JOSEF HAUSMANN

RENECO

MUŽSKÝ
ŠOVINISMUS
PRO
POKROČILÉ

Josef Hausmann

MUŽSKÝ ŠOVINISMUS PRO POKROČILÉ

2. vydání

doplněné a rozšířené o komentáře
Radima Uzla a kolegů

Edice RENETA

RENECO, ÚSTÍ NAD LABEM
2006

PŘEDMLUVA KE DRUHÉMU VYDÁNÍ

Je-li žák připraven, učitel se dostaví, praví staré indické přísloví. Šťastným řízením osudu se ke mně dostavil klinický psycholog, který však chce zůstat v anonymitě. Vysvětlil mi podstatu toho, co jsem dosud popisoval jen jako jev. V reedici *Mužského šovinismu pro pokročilé* se se čtenáři podělím o tuto katastrofálně chybějící osvětu. Proto je na konci každé kapitoly připojen komentář označený pořadovým číslem (1). Komentář opatřený pořadovým číslem (2) napsal MUDr. Radim Uzel.

Zatímco kritika mužských počinů je naprosto samozřejmá a obecně přijímaná – dokonce rozčleněná na kategorie extremistů, šovinistů, násilníků, vrahů, lupičů, fašistů, tmářů, utlačovatelů, despotů, patriarchů, rasistů apod. (všechno maskulina), kritika žen je jaksi tabu, společensky nepřístojná, nevhodná, nevkusná, odsouzeníhodná. Kdo by se jí odvážil, je automaticky pasován na mizogyna, zakomplexovaného chudáka, extremistu, šovinistu a bůhvíco ještě. Nekritizovatelní jedinci ale degenerují – nedozvědí se, co nechtějí slyšet.

Zima 2005/6

Josef Hausmann

„Většina mužů se nechá svést krásnou tváří... Příroda navádí ženy, aby předvedly naráz veškerý svůj třpyt ... a udělaly „dojem“ ... Ale příroda zatají to množství zla, které s sebou (ženy) nesou, jako jsou nekonečné výdaje, vzpurnost, tvrdohlavost, zestárnutí a zošklivění po pár letech, klamání, nasazování parohů, vrtochy, podivínství, záchvaty hysterie, peklo a d'ábel. Já proto nazývám manželství dluhem sjednaným v mládí a splaceným ve stáří...“

Arthur Schopenhauer (1788–1860), německý filozof

ÚVOD

Jako každé iracionálno je i ženské nitro neprozkoumatelné. Vždy, když si myslíme, že teď už jsme ale doopravdy zažili vše, čím nás žena může překvapit, opět nás nějak (většinou nepříjemně) zaskočí a zjišťujeme, že její poznávání začínáme od nuly. Vznikl tedy druhý díl navazující na *Základy mužského šovinismu*, který pokračuje v sisyfovské práci výčtu počinů, kterými nám ženy otravují život.

Úmyslně nic nechápající feministická kritika *Základů* označila autora jako mizogyna čili někoho, kdo ženy nenávidí. To samozřejmě není pravda. Člověk zabývající se třeba šelmami a upozorňující na nebezpečí, které hrozí těm, co s nimi přijdou do styku, také není automaticky nepřítelem těchto zvířat – spíše naopak. Ještě názornějším příkladem by ovšem byl chovatel jedovatých kober...

Jsou však i rozumnější ženy. Jistá Brigitte Z. mi napsala: „Z knihy *Základy mužského šovinismu* vysvítá, že vy muži myslíte hlavně na to, jak nás dostat do postele. Zaplat' pánbůh.“

Léto 2005

Josef Hausmann (1953)

1. FREUDOVSKÝ PENIS-NEID (ZÁVIDĚNÍ PENISU) NEBO KULT VAGINY?

Po poznání odlišnosti pohlavních orgánů považuje žena ty své za méněcenné, cítí se přírodou okradena a ponížena. Její zájem o pohlaví se změnil v závist.

*Sigmund Freud (1856–1939),
rakouský neurolog a psychiatr, zakladatel psychoanalýzy*

Existují teorie, že ženy nám mužům naše pohlaví závidí. Když odhlédneme od samozřejmostí, které nezměníme – jako že ženy mají úděl rodit (jež ovšem nejsou příčinou jevu popisovaného jako *Penis-Neid*), nenalezneme mnoho důvodů pro to, proč by měly ženy s muži měnit, resp. jim pohlaví závidět. Pro ženské pohlaví se muži vraždili a mržčili v soubojích, vedli války, vykrádali banky, skládali symfonie, stavěli paláce... Ženské pohlaví, nikoliv mužské, je symbolem slasti (každý muž marně touží, aby alespoň jednou mohl v posteli zažít to, co žena). Ženské pohlaví je tu, aby se laskalo a rozmazlovalo, vzrušovalo a škádliho, o jeho nositelku je třeba pečovat, předcházet si jí a získávat dary, aby nám ono laskání vůbec dovolila.

Mužské pohlaví je symbol věčné dřiny, starostí a otročení ženě ve jménu nikdy neuhašené touhy, příčinou předčasné a často i násilné smrti. Mužské pohlaví je obětí diktátu rozevřených ženských stehů a z toho pramenícího věčného neklidu a tendence nechat se utáhnout na vařené nudli. Nadzvedne-li žena sukni, tají se nám dech. Spustí-li muž kalhoty, je všem pro smích. Po ženském pohlaví je poptávka, je výhodným článkem od veřejných domů přes novinové stánky až po modely pro umělecká zobrazení, mužského pohlaví jako by byl všude nadbytek a nikdo o něj nestojí. Samozřejmě, mužské pohlaví je i symbol slávy, moci a nezávislosti, ale to jsou ženským myopům příliš vzdálené poj-

my, než aby je viděly a mohly je závidět. A navíc – nevěděly by si s nimi ani rady, protože tyto symboly s sebou nesou nepříjemné závazky jako kategorický imperativ, zodpovědnost, povinnosti zaopatřovat, dodržet dané slovo, splatit dluh apod.

Komentáře

1. Freud si správně povšiml stálé ženské nespokojenosti a usoudil, že pramení ze závisti penisu. Dnes vidíme o kousek dál. Projevy stálé nespokojenosti jsou mocným (rafinovaným) mechanismem popohánějícím zaopatřovací úsilí mužů. Svět by se musel dosti změnit, kdyby to mužům došlo.

2. Freud také upozornil na rozdílné projevy pohlavního vzrušení muže a ženy. Obdobou mužské erekce je ženské zvlhnutí. Zatímco penis se hrdě vztyčí, ženská trapně zvlhne. Tady je opravdu co závidět! Bohužel, to mužské ztopoření je daleko více komplikované a zranitelné, ženě místo celé té námahy stačí trocha lubrikačního gelu.

2. CO JE VLASTNĚ TZV. DRUHÁ MÍZA CHLAPA

*Má-li si žena udržet chlapa, musí se postarat, aby měl plný žaludek
a prázdný pytlík.*

Lidová moudrost

Žena se sexu oddává doma v mnohem menší míře, než by to chlap potřeboval. Pořád je na něco našťvaná, má „důležitější“ věci na práci, myslí si, že odpíráním sexu manžela potrestá, zkrátka nepotřebuje to tolik. K tomu, aby se se svým mužem vyspala, musí být splněno tolik podmínek, že to nastane jen výjimečně –

pro chlapa v nedostatečné míře. Pomiňme její sobectví spočívající v tom, že si neřekne: „*Mně už to tolik nechybí, ale co chudák muž?*“ Tuto otázku si sice nepoloží, ale když ji chlap vyřeší jediným možným způsobem – najde si milenku, dělá žárlivé scény. O tom by bylo zbytečné se zmiňovat – žena je sobec a sobce netrápí problémy druhých, natož aby chápali jejich řešení. Smutný je však dopad ženina jednání na její vlastní osud, ale ten ona také nevidí, resp. nechce vidět. Ona si neřekne: „*Nebudu se s ním hádat, protože potom nesouložíme a já uvadám.*“ To sice tuší, ale nikdy to nevysloví nahlas (aby to náhodou neslyšela) a raději se po tisíci postaví do role trestatelky: „*Takovej grázl, peníze mně skoro nedává a ještě by chtěl, abych s ním šla do postele, kdykoliv se panáčkovi zamane.*“ Nebo: „*To se na tebe asi všechny vykašlaly, že jsem ti teď dobrá, co?*“ A tak raději žije bez sexu, zvykne si na život bez sexu, předčasně bez sexu zestárne, odvykne mu, přestane se o něj zajímat, v důsledku čehož se stane nezajímavou i pro seznamovací trh, nakonec se i o ten přestane zajímat, začne sex považovat za něco nízkého, sprostého a odporného a v životě bez pohlazení uvadne ve starou bábu ještě o 20 let dříve, než by tomu bylo, kdyby se chovala normálně. Stojí jí tato daň za její sobectví? Takhle to ona, bohužel, nevidí.

Chlap má tedy – vedle svého přirozeného sklonu chodit za ženskými – ještě další motivaci pro to, jít s cizí ženou: nemá totiž žádnou, ta jeho je nevyhovující. Pokud by se choval jinak, sexuálně atrofuje po jejím odmítavém boku.

Aby žena omluvila svou neschopnost uspokojit a tudíž i udržet si chlapa, nařkne ho, že ho *pobláznila druhá míza*. Samozřejmě je to nesmysl, chlap má pořád tu stejnou mízu, pouze mu došlo, že takhle to už dál nepůjde, takhle maří život. Stížnost kamarádce: „*Zbláznil se na starý kolena do mladý holky*“ musíme číst jako: „*Našel si normálně fungující ženskou*“. Ona i ta mladá jednou přijde do let, kdy začne trojčit. Ale to už našeho chlapa nebude tak tížit.

Přitom by stačilo, kdyby si žena uvědomila, že její povaha trestat, urážet se, nechovat se žensky smyslně a znechucovat mužovu touhu se dříve nebo později obrátí proti ní. Zůstane sama bez chlapa. Kdo koho tedy potrestal?

Všimněme si ještě jedné věci – po manželské hádce je to vždycky muž, o němž se předpokládá, že musí dolézat a začít se smířovat. I v případech, kdy hádku jasně nezavinil. Mnohá žena nepřileze nikdy – vydrží bez sexu týdny, měsíce... Marně chlap potají čeká a doufá, že tentokrát přileze ona, marně se odhodlává, že tentokrát to vydrží a dokud nepožádá ona jeho, nepůjde za ní za nic na světě, marně se dovolává logiky i etiky, že musí už také někdy nastat její morální povinnost vzít usmírování na sebe. Marně doufá, že ji k tomu dožene tělesná potřeba. Bude tento marný boj prohrávat i nadále – dokud si nenajde jinou.

Komentáře

1. Na druhé míze přece něco je. Hlubší genetický program a jeho mechanismy registrují věk svého mužského nositele a aktivují sexualitu s cílem transferu genů do dalších generací. To je jádro celého lidského snažení, to ostatní je jen omáčka, pentle, paráda, vějičky, fasády a jiné ozdoby.

2. Myšlenka, že sex je něco, co ženy nechtějí a muži od nich dostávají, se hodí do viktoriánské Anglie. Bohužel se však ještě dnes najdou sexuální vyděračky, kšeftařky a obchodnice, které nabízejí sexuální zboží s dávno proslou záruční lhůtou.

3. ŽENA PO ČTYŘICÍTCE

*Nezáleží na tom, koho si člověk bere, protože si může být jist,
že druhý den po svatbě to bude někdo jiný.*

*Will Rogers (1879–1935),
americký humorista, herec, komentátor a spisovatel*

Nenechme se zmást několika světlými výjimkami atraktivních žen držících svůj sex-appeal až do důchodového věku a všimějme si opět většiny ženské populace.

Zhruba někdy mezi čtyřicítkou a padesátkou, kdy by z ní pořád ještě mohla být žádoucí fešanda, přestává mít žena motivaci o sebe pečovat. Dospěje k závěru, že se jí ta šaškárna už nevyplatí. Proč také – vždyť děti a manžela už má, trojúhelník, v němž se pohybuje (kancelář, kuchyň, zahrádka nebo prodejna, pavlač, kamarádky), si na ni už zvykl a z jejího pohledu je už vytěžen. Přestává tedy s přetvářkou, přestává na sobě pracovat – a rychle uvadá. Tloustne, vyživá se ve vaření, v ženských časopisech, TV seriálech, pavlačových drbech, uklízení... Sex se pro ni stane tím, čím je tělesná výchova ve škole – kdejaký jiný předmět je důležitější, kdeco má přednost – zavařování, účtování, zahrádka, úklid. Vzdá život, stává se asexuálním tvorem a dostává se do bludného kruhu, v němž ji nikdo nepohládí, takže si vsugeruje, že to vlastně ani nepotřebuje a tento sebeklam ji nakonec utvrdí v pozici zloby vůči manželovi a mužům vůbec. Ten se ovšem provinil jen tím, že žije i stárne přirozeně, tedy pomaleji než žena, a i po čtyřicítce má šanci u mladých holek.

Proč chlapi stárnou přirozeně? Protože si nikdy na nic nehráli – nemalovali si rty, nevyholovali si obočí ani rozkrok, nechodili do kosmetických salonů, nemaskovali své nedostatky krejčovskými triky, mnozí více sportovali a žili družnějším životem. Zachovali si kontinuitu s mládím – i v rolích generálů, ředitelů, stavitelů,

spekulantů, zlodějů či politiků jsou pořád oněmi kluky, kteří si na něco hrají. Vyměnili píseček za bitevní pole, pouliční bandu za firmu, kecky za lakýrky, kolo za auto. Ale pořád je to ta samá hra. Nenastane tedy okamžik, kdy by se zapomněli nalíčit či posypat pudrem a najednou bác ho – tíha věku se ukáže v celé nahotě, najednou tu stojí někdo jiný. U mužů nedojde k tomu, že by neměli kam jít, nepřestanou si vyprávět pubertácké vtipy, chodit na ryby nebo mlsně koukat po ženských na plovárně – jako to dělali už před mnoha desetiletími. Jsou v podstatě stále stejní a nemají proto co maskovat. Nedochází u nich ke zlomovému věku, od kterého je najednou všechno jinak. To žena většinou nedovede, zlomí se, prudce odkvete a chlapa si začne udržovat ne tělesnou touhou, ale podsouváním mu výčitek o sebe samu (viz *Základy*). Tím si ho ovšem buď udrží (v otrávené formě), nebo ho nadobro zapudí.

Komentáře

1. Téma pro diplomovou práci z ekonomie: poměr výdajů na kosmetické a další zkrášlovací prostředky (lifting, liposukce, silikon, módní doplňky) u žen a mužů. Součástí diplomky by byly odhady tohoto poměru, sdělené buď individuálně (u mediálně známých osobností), nebo zprůměrované u definovaných skupin.
2. Muž by se měl mít na pozoru před ženou s dokonale přetočeným tachometrem.